

EDITURA CARTEA ROMÂNESCĂ

Cartea de poezie

Editura Cartea Românească
Calea Victoriei 133, sectorul 1, București
www.cartearomaneasca.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DORIAN, GELLU

Calea de urmat / Gellu Dorian ; București : Cartea Românească, 2017

ISBN 978-973-23-3162-0

821.135.1-1

Editor: Călin Vlasie
Redactor: Cosmin Peța
Machetare: Stelian Bigan
Coperta colecției: Ionuț Broșțianu
Prepress: Marius Badea

Copyright © Editura Paralela 45, 2017

Editura Cartea Românească este un imprint al Editurii Paralela 45
www.edituraparelela45.ro

Prezenta lucrare folosește denumiri
ce constituie mărci înregistrate,
iar conținutul este protejat
de legislația privind dreptul
de proprietate intelectuală.

Gellu Dorian

Calea de urmat

EDITURA CARTEA ROMÂNEASCĂ



CARTEA ROMÂNEASCĂ

I. Disperările

EDITURA CARTEA ROMÂNEASCĂ

1.

Stai pironit pe crucea din tine, nimeni nu te
întreabă de ce sîngerezi,
nimeni nu te înțeapă în coaste, în afara
durerilor tale din care tot vrei să fugi
și mai tare te afunzi.

Cînd observi nepăsarea, vezi de fapt
fața celor părăsiți, lăsați la voia întâmplării,
întîmplare din care nu vor să iasă
pentru că nu și-au propus să ajungă undeva,
ci să rămână aici, unde își zidesc penitențe
care nu-i lasă liberi, dar îi fac fericiți,
așa cum sunt cei care cred că dețin totul,
iar totul este ceea ce ei știu. Atît de puțin,
adică o imensitate de fapte pe care nu și le asumă
ca înfrîngere, ci ca pe o victorie într-o bătălie a lor
cu nimeni.

Și așa se topesc
pe furiș și dispar cum urcă fumul de acolo
de unde ei au tot coborît.

Tu părăsești crucea și mori pentru totdeauna
într-o viață imaginată.

2.

Pe fața de masă, fața ta obosită. Afară sunt ceilalți
ale căror fețe sunt bătute de vînt, udate de ploii.
Celelalte scaune sunt libere. Așa cum liber
este tot aerul de afară pe care
fețele lor fericite îl ating. Ei bănuiesc
doar că aștepți pe cineva. Și le dai doar parțial
dreptate, pentru că tu, cu siguranță, aștepți pe cineva,
dar numai tu știi pe cine, ei habar n-au.
Nu le vei spune niciodată. Poate va trece și pe la ei,
și singur va trece,
dar nu vor ști că a trecut și cînd. Masa lor
are fața veselă peste care stau coatele
sprijinind un fel de cer care se termină în gura
cu care tună și fulgeră.
Tu bănuiești doar că în cerul lor se plimbă
același gînd ca în cerul tău. Dar lor
nu le stă în gînd gîndul tău. Pari obosit
pentru că vii de departe și mergi și mai departe.
În fapt în același loc din tine. Poate că și
lor le este dat un astfel de loc, dar nu știi,
nu vor să se uite în ei, ci doar în afară
de unde iau doar ceea ce li se oferă
fără a da nimic în schimb. Ce să dea, de fapt?

Cercuri de viață mereu rostogolindu-se
prin spațiul acesta mic din imensul spațiu
despre care nu vor să afle nimic. Pentru că
ei știu totul, dar aboslut totul și în mintea lor
nu mai încape nimic,
în inima lor nu mai încape altă inimă,
iar sufletul li se ascunde cu fiecare pas
pînă cînd îi părăsește fără să afle că au
avut așa ceva.

Dar ce importanță mai are,
cînd ești sigur că la masa ta ei nu vor sta

niciodată, pentru că fața ta obosită
așezată pe fața de masă obosită
nu îi îmbie cu nimic. Fug de tristețe și
habar n-au de disperare, ca fetele mari
cînd simt că cineva străin le intră în sînge
și habar n-au cum să-l numească,
bănuiesc doar și-și fac cruce, suspină adînc
ca și cum și-ar pironi sufletul ca o piele
peste coastele printre care ar putea fugi
dintr-o clipă într-alta. Cînd vor fi sigure
că așa va fi, se adună în ele
și-i dau nume acelui necunoscut care le-a
umblat prin sînge cu fericirea călătorului
care știe că mîine va fi și mai fericit în altă parte.

La altă masă, în altă parte, unde se naște
o altă parte, pînă în clipa cînd prin ochi
se vede în tine firișorul de disperare la care
n-ai fi vrut să ajungi niciodată. Dar așa ceva
este imposibil și te împaci cu locul în
care ai decis să rămîi,
cu fața obosită pe fața de masă de pe care au
curs firimiturile atîtor vieți
de pe urma cărora n-ai aflat nimic, ai bănuțit doar
și privești în deșert fericirea
care face din libertatea de afară
aerul pe care ai vrea și tu să-l respiri.

Dar mîine va fi doar mîine.

Cuprins

I. Disperările / 5

II. Perspectivele / 29

Sacoșa de rafie / 31

Vecina / 32

Ochiul / 33

Inima / 34

Stau aici ca într-un paradis uitat / 35

Vedenie / 37

Urme / 38

Șapte / 39

Femeia din cele două surori / 40

O altă lume e la fel cu asta / 41

Bărbat care visează / 42

Fericiți și liberi / 43

Lăsați-mă la masa mea de scris / 44

Cine sunt ei? / 46

Cum să nu fii fericit / 47

Calea de urmat / 48

III. Calea / 49

Altă cale nu există / 51

Aici / 52

Omul fericit / 54

Într-o zi ca aceasta / 55

Din dragoste / 57

Omul fără gânduri / 58

Sens unic / 59

Penitența / 60

Priveliște / 61

Trupul ei frumos ca o lumânare
care arde într-o biserică părăsită / 62

Casa / 63

Preșul / 66

Nu există singurătatea / 67

Nimic altceva / 68

Cîine de pază / 69

IV. ADDENDA / 71

Ce să faci într-o lume ca aceasta / 73